

บทที่ 13

1 และ 2 ทิโมธี

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- บอกชื่อผู้เขียนหนังสือ 1 และ 2 ทิโมธี
- บอกว่าหนังสือ 2 เล่มนี้เขียนถึงใคร
- บอกจุดประสงค์ของ 1 และ 2 ทิโมธี
- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของหนังสือ 1 และ 2 ทิโมธี จากความทรงจำ
- บอกหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือ 2 เล่มนี้

คำนำ

ผู้เขียน เปาโล

ถึงใคร ถึงทิโมธี

จุดประสงค์ เปาโลเขียนจดหมายนี้ถึงผู้ร่วมงานชื่อ ทิโมธี ซึ่งกำลังรับใช้เป็นศิษยาภิบาลชั่วคราวในคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส หนังสือนี้เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการบางประการซึ่งมีอยู่ในคริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความห่อหมักของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวงทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อและในความบริสุทธิ์” 1 ทิโมธี 4:12

หลักการของชีวิตและการรับใช้ เราควรดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างของการรับใช้ซึ่งเราถูกเรียกให้กระทำ
บุคคลสำคัญ เปาโล ทิโมธี ฮีเมเนียส อเล็กซานเดอร์

โครงร่าง

I. คำนำ 1:1-3

A. จากเปาโล อัครทูตของพระเยซูโดยคำบัญชาของพระเจ้าและพระเยซู 1:1

B. ถึงทิโมธี บุตรในความเชื่อ 1:2

C. พระคุณ พระกรุณาและสันติสุขจากพระเจ้าและพระเยซู 1:2

D. คำเตือนส่วนตัวให้ยังคงอยู่ในเอเฟซัส 1:3

ภาคที่ 1 คำสั่งมอบหมายแก่ทิโมธีให้รักษาหลักคำสอนที่ถูกต้อง 1:3-20

I. ให้รักษาความบริสุทธิ์ของพระกิตติคุณ 1:3-11

A. ภาระหน้าที่ 1:3-4

1. ไม่ให้สอนหลักข้อเชื่ออื่นๆ 1:3

2. ไม่ให้ใส่ใจในเทพนิยายต่างๆ 1:4

3. ไม่ให้สนใจการลำดับวงศ์ตระกูล 1:4

B. เป้าหมายของการมอบภาระหน้าที่ : ความรักคนทั่วไป 1:5

1. เกิดจากใจบริสุทธิ์

2. มีจิตสำนึกว่าตนชอบ

3. จากความเชื่ออันจริงใจ

C. เหตุผลของภาระหน้าที่ 1:6-11

1. บางคนหลงไปในทางเหลวไหล 1:6
2. เขาอยากเป็นครูสอนแต่เขาไม่มีความเข้าใจ 1:6
3. เขาใช้ธรรมบัญญัติอย่างไม่สมควร 1:8-11
 - a) ธรรมบัญญัตินั้นดีถ้าใช้ให้ถูกต้อง 1:8
 - b) ธรรมบัญญัติไม่ได้มีสำหรับคนชอบธรรม 1:9
 - c) ธรรมบัญญัตินี้ไว้สำหรับคนที่ไม่มีธรรมบัญญัติ 1:9-10 คือ
 - (1) คนที่ไม่เชื่อฟัง 1:9
 - (2) คนไม่นับถือพระเจ้า 1:9
 - (3) คนบาป 1:9
 - (4) คนไม่บริสุทธิ์ 1:9
 - (5) คนหมิ่นประมาท 1:9
 - (6) คนฆ่าคน 1:9
 - (7) คนล่วงประเวณี 1:10
 - (8) ชายเล่นลูกสวาท 1:10
 - (9) ผู้ร้ายลักคน 1:10
 - (10) คนโกหก 1:10
 - (11) คนทวนสเปศ 1:10
 - (12) อะไรก็ตามที่ตรงข้ามกับหลักคำสอนที่แท้จริง 1:10
4. ธรรมบัญญัติต้องสอดคล้องกันกับข่าวประเสริฐ 1:11

II. ความสัมพันธ์ของเปาโลที่มีต่อพระกิตติคุณ 1:12-17

A. ขอบพระคุณที่ทรงเรียกเขาเข้ามาในงานรับใช้ของพระเจ้า 1:12

1. การทรงเรียกของเขามาจากพระเยซู 1:12
2. เขาได้รับความสามารถจากพระเยซู 1:12
3. เขาถูกนับว่าเป็นคนสัตย์ซื่อ 1:12
4. เขาถูกจับเข้าไว้ในงานรับใช้ 1:12

B. คำอธิบายถึงผู้ที่ถูกเรียก 1:13

1. ก่อนหน้านี้เขาเป็นคนดูหมิ่นพระเจ้า 1:13
2. เขาเป็นคนข่มเหงผู้เชื่อ 1:13
3. เขาเป็นคนทำร้ายผู้อื่น 1:13
4. แต่เขาได้รับพระกรุณาเพราะเขาทำไปโดยความโง่เขลา 1:13

C. คำอธิบายถึงการที่เขาถูกแต่งตั้ง 1:13-16

1. เป็นไปตามพระคุณของพระเจ้า 1:13-14
2. ทำให้เขาเป็นแบบอย่างแก่ผู้อื่น 1:15-16

D. คำสรรเสริญของเปาโลเรื่องความสัมพันธ์ของเขามีต่อข่าวประเสริฐ 1:17

III. ทบทวนภาระหน้าที่ของทิโมธี 1:18-20

- A. การผูกพันตนต่อภาระหน้าที่ 1:18
- B. งานของทิโมธี 1:18-19
 - 1. สู้รบอย่างดี 1:18
 - 2. ยึดความเชื่อไว้ 1:19
 - 3. มีจิตสำนึกดี 1:19-20
 - a) เตือนเกี่ยวกับคนบางคนซึ่งสูญเสียความเชื่อและจิตสำนึกไป 1:19
 - b) ฮีเมเนียสและอเล็กซานเดอร์ซึ่งได้รับการปลดปล่อยจากฆาตนา 1:20

ภาคที่ 2 การจัดองค์กรและการบริหารของคริสตจักร 2:1-3:13

- I. การอธิษฐาน 2:1-8
 - A. หน้าที่ของการอธิษฐาน 2:1
 - B. ธรรมชาติของการอธิษฐาน 2:1
 - 1. การอ้อนวอน
 - 2. การอธิษฐาน
 - 3. การอธิษฐานเผื่อ
 - 4. ขอบพระคุณ
 - C. ขอบเขตของการอธิษฐาน 2:1-2
 - 1. ขอเพื่อคนทุกคน 2:1
 - 2. ขอเพื่อกษัตริย์ 2:2
 - 3. ขอเพื่อทุกคนที่มีอำนาจ 2:2
 - D. ผลของการอธิษฐาน 2:2-3
 - 1. เพื่อจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย และสงบสุขในทางของพระเจ้าและอย่างยำเกรงพระเจ้า 2:2
 - 2. เป็นที่ขอบพระทัยในสายพระเนตรของพระเจ้า 2:3
 - E. คนกลางของการอธิษฐาน 2:5-7
 - 1. พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด 2:5-6
 - 2. โดยคนกลางนี้ เปาโลได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้เทศนา อัครทูตและครู 2:7
 - F. การอธิษฐานโดยทั่วไป 2:8
 - 1. คนทุกคน ทุกๆ แห่งต้องอธิษฐาน 2:8
 - 2. เขาต้องยกมือที่บริสุทธิ์ขึ้น 2:8 (จากภาษาอังกฤษใน King James Version)
 - 3. เขาต้องอธิษฐานโดยปราศจากการโมโหและการสงสัย 2:8
- II. ผู้หญิงในคริสตจักร 2:9-15
 - A. รูปร่างหน้าตาภายนอก 2:9-10
 - 1. ให้สุภาพเรียบร้อย 2:9
 - 2. เน้นที่ท่าทีและการงานที่ดีมากกว่ารูปร่างภายนอก 2:9-10

- B. การนมัสการของเขา 2:11-12
1. เรียนด้วยท่าที่ที่ถ่อม 2:11
 2. ไม่สอนด้วยสิทธิอำนาจของตนเอง (เราทุกคนต้องสอนด้วยสิทธิอำนาจของพระเจ้า) 2:12
- C. ความรอดของเขา แม้ว่าผู้หญิงถูกล่วงก่อน แต่พระมาซีฮาห์ก็เกิดมาจากผู้หญิง (การคลอดบุตร) 2:13-15
- III. คุณสมบัติของผู้ปกครอง 3:1-7
- A. ปราศจากตำหนิ 3:2
 - B. เป็นสามีของหญิงคนเดียว 3:2
 - C. ประมาณตน 3:2
 - D. มีสติสัมปชัญญะ 3:2
 - E. สง่า น่านับถือ มีความประพฤติดี 3:2
 - F. มีอริยาศยดี 3:2
 - G. สามารถสอนได้ 3:2
 - H. ไม่ดื่มสุรามึนเมา 3:3
 - I. ไม่เป็นนักเลง 3:3
 - J. มีความอดทน 3:3
 - K. ไม่เป็นคนชอบวิวาท 3:3
 - L. ไม่เห็นแก่เงิน 3:3
 - M. ไม่โลภ 3:3
 - N. ปกครองบ้านเรือนได้ดี 3:4-5
 - O. ไม่เป็นคนเชื่อใหม่ 3:6
 - P. มีชื่อเสียงดีในชุมชนที่ยังไม่เชื่อ 3:7
- IV. คุณสมบัติของมัคทายก 3:8-13
- A. เอาการเอางาน มีเกียรติ 3:8
 - B. ไม่เป็นคนสองล้น 3:8
 - C. ไม่ดื่มสุรามึนเมา 3:8
 - D. ไม่เป็นคนโลภรักเงิน 3:8
 - E. ยึดมั่นในหลักข้อเชื่อด้วยจิตสำนึกที่บริสุทธิ์ 3:9
 - F. ไม่ใช่คนเชื่อใหม่ 3:10
 - G. ได้รับการทดสอบแล้วพบว่าปราศจากตำหนิ 3:10
 - H. ถ้าสมรสแล้วต้องเป็นสามีที่ดีของภรรยา (ภรรยารู้จักกันในนามของมัคทายิก) เขาต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ 3:1
 1. เอาการเอางาน
 2. ไม่ใส่ร้ายผู้อื่น
 3. มีสติ ไม่มีมึนเมา

4. ชื่อสัตย์ในทุกสิ่ง

- I. เป็นสามีของหญิงคนเดียว 3:12
- J. ต้องปกครองบ้านเรือนตนเองได้ดี 3:12
- V. เหตุผลของเปาโลในการเขียนหนังสือนี้คือ เพื่อให้มีความประพฤติที่ถูกต้องในคริสตจักร 3:14-15

ภาคที่ 3 ผู้รับใช้และความประพฤติของเขา 4:1-6:21

- I. ผู้รับใช้และคำสอนเท็จ 4:1-5
 - A. บางคนจะละทิ้งความเชื่อในวันสุดท้าย 4:1
 - B. ความผิดของเขามีดังนี้ 4:1-5
 - 1. ให้ความสนใจต่อวิญญาณที่ล่องลอย 4:1
 - 2. ให้ความสนใจต่อหลักข้อเชื่อและซาตาน 4:1
 - 3. พุดเท็จ ในลักษณะหน้าไหว้หลังหลอก 4:2
 - 4. จิตสำนึกเสียไปคือ ไม่มีความละอายต่อบาป 4:2
 - 5. ห้ามไม่ให้แต่งงาน 4:3
 - 6. ห้ามไม่ให้กินเนื้อสัตว์ 4:3-5
- II. คำสอนต่างๆ เบ็ดเตล็ดในเรื่องของการเป็นผู้รับใช้ที่ดี 4:6-16
 - A. ให้สอนพี่น้องด้วยคำสอนที่มีหลัก 4:6
 - B. ให้ปฏิบัติสรวนนิยายไร้สาระ 4:6
 - C. ให้ฝึกตนในทางของพระเจ้า 4:7-8
 - D. ให้รับคำกล่าวที่เป็นจริง 4:9
 - E. ให้ทำงานหนักและทนทุกข์เพื่อพระเจ้า 4:10
 - F. ให้สั่งและสอนหลักข้อเชื่อที่แท้จริง 4:11
 - G. ไม่ให้ใครประมาทความหนักแน่นของท่าน แต่ให้เป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อ 4:12
 - 1. ในทางวาจา
 - 2. ในทางการสนทนา
 - 3. ในความรักคนทั่วไป
 - 4. ในวิญญาณ
 - 5. ในความเชื่อ
 - 6. ในความบริสุทธิ์
 - H. ให้ความสนใจต่อสิ่งเหล่านี้ 4:13
 - 1. การอ่านพระวจนะ
 - 2. การหนุนใจ
 - 3. หลักข้อเชื่อ
 - I. อย่าละเลยของประทานที่มีอยู่ในท่าน 4:14
 - J. ใคร่ครวญและมอบตนเองทั้งหมดแก่สิ่งเหล่านี้ 4:15

K. เอาใจใส่ตัวท่านเองและคำสอนของท่าน 4:16

1. ยึดหลักข้อเชื่อต่อไป
2. ท่านจะช่วยตัวท่านเองให้รอด
3. ท่านจะช่วยคนเหล่านั้นที่ฟังท่านให้รอดได้

III. ผู้รับใช้และความประพฤติของเขาที่มีต่อคนกลุ่มต่างๆ ในคริสตจักร 5:1-6:10

A. ผู้ที่อาวุโสกว่าและผู้ที่ย่อยกว่า 5:1-2

1. ถือว่าชายอาวุโสเป็นเสมือนบิดา 5:1
2. ถือว่าชายที่ย่อยกว่าเป็นเสมือนพี่น้อง 5:1
3. ถือว่าผู้หญิงอาวุโสเป็นเสมือนมารดา 5:2
4. ถือว่าผู้หญิงที่ย่อยกว่าเป็นเสมือนพี่น้อง 5:2

B. หญิงม่าย 5:3-16

1. ให้เกียรติผู้ที่เป็นม่ายที่แท้จริง 5:3
2. ความรับผิดชอบต่อญาติของหญิงม่าย 5:4
3. คำจำกัดความของคำว่า “หญิงม่ายที่แท้จริง”
 - a) อยู่แต่ลำพัง 5:5
 - b) วางใจในพระเจ้า 5:5
 - c) อธิษฐานคร่ำครวญไม่ขาด 5:5
 - d) ไม่มีชีวิตอยู่ในความเพลิดเพลินของโลก 5:6
4. ความรับผิดชอบต่อไปของญาติของแม่ม่าย 5:7-8
5. คุณสมบัติของ “แม่ม่ายที่แท้จริง” 5:9-13
 - a) แม่ม่ายจำนวนหนึ่งผู้ที่อุทิศชีวิตของเขาแต่พระเจ้า 5:9
 - b) อายุไม่ต่ำกว่า 60 ปี 5:9
 - c) เป็นภรรยาของชายเดี่ยว 5:9
 - d) มีความประพฤติที่ดี 5:9
 - (1) เลี้ยงดูลูกๆ ของเธอ
 - (2) ให้ที่พักพิงแก่คนแปลกหน้า
 - (3) ใต้ล้างเท้าธรรมิกชน
 - (4) ให้ความสงเคราะห์แก่ผู้ที่ทุกข์ยาก
 - (5) ทำความดีทุกอย่างอย่างขยันขันแข็ง
6. ผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติคือ แม่ม่ายที่ยังสาว 5:11-15
 - a) เขาจะสมรสอีกครั้ง 5:11
 - b) เขาทำให้ละเมิดคำสัญญาที่จะอุทิศตนรับใช้พระเจ้า 5:15
 - c) เขาอาจมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม 5:13
 - (1) เกียจคร้าน
 - (2) เทียวไปตามบ้านนี้บ้านนั้น
 - (3) ปากบอน

(4) เกี่ยวข้องกับเรื่องของคนอื่น

(5) พูดสิ่งที่ไม่ควรพูด

7. คำสั่งสอนแก่หญิงม่ายสาว ๆ ที่ไม่อยู่ในจำพวกคนที่มีอายุที่อุทิศตน 5:16-17

a) ให้แต่งงานเสีย 5:16

b) มีบุตร 5:16

c) ดูแลบ้านเรือน 5:16

d) ดำเนินชีวิตปราศจากตำหนิ 5:16

e) เตือนว่าบางคนได้หันหลังหลงตามพญามารไปแล้ว 5:17

C. ผู้ปกครอง 5:17-25

1. ให้เกียรติผู้ปกครองที่ปกครองดี 5:17

2. จัดหาสิ่งที่สมควรให้แก่ผู้ทำงานเต็มเวลาในตำแหน่งนี้ 5:17-18

3. ผู้ปกครองที่ปกครองดูแลไม่ดี 5:19-20

a) คำกล่าวหาต้องทำเมื่อมีพยานเกินกว่าหนึ่งคน 5:19

b) เขาต้องถูกตำหนิต่อหน้าที่ประชุม 5:20

D. เบ็ดเตล็ด 6:21-25

1. ออย่ารีบร้อนในการวางมือ 5:21

2. อย่าทำสิ่งใดด้วยความลำเอียง 5:21

3. อย่าเข้าร่วมในความบาปของผู้อื่น 5:22

4. รักษาตัวท่านให้บริสุทธิ์ 5:22

5. จำไว้ว่าการพิพากษาเป็นของพระเจ้า 5:24-25

a) ความบาปบางอย่างถูกพิพากษาในขณะนี้ บางอย่างก็พิพากษาทีหลัง 5:24

b) งานที่ดีบางอย่างปรากฏในขณะนี้ บางอย่างปรากฏภายหลัง 5:25

E. ทาส 6:1-8

1. ให้เกียรติแก่นาย 6:1

2. อย่าฉวยโอกาสกับนายที่เป็นผู้เชื่อ 6:2

F. คนทุกคน

1. ถ้าเขาสอนสิ่งที่ตรงข้ามกับคำสอนที่แท้จริงของพระเยซู เขาก็เป็นคนดังนี้

a) ทะนงตน 6:4

b) ไม่รู้อะไรเลย 6:4

c) ชอบโต้เถียงและโต้แย้งเรื่องคำซึ่งทำให้เกิด 6:4-5

(1) การอิจฉา 6:4

(2) การแตกแยก 6:4

(3) การกล่าวร้าย 6:4

(4) การไม่ไว้วางใจกัน 6:4

(5) ต่ำทอกันระหว่างผู้มีใจทรามและไร้ความสัตย์จริงที่คิดว่าทางของพระเจ้าเป็นทางได้ประโยชน์ 6:5

2. จงถอนตัวท่านเสียจากชนิดนี้ 6:5
3. ความพอใจในทางของพระเจ้าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง 6:6-7
 - a) เราเข้ามาในโลกนี้ไม่ได้เอาอะไรเข้ามา 6:7
 - b) เราเอาอะไรออกไปจากโลกนี้ไม่ได้ 6:7
 - c) เราควรพอใจที่ความจำเป็นพื้นฐานของเราได้รับการตอบสนอง 6:8

G. ความร่ำรวย 6:9-19

1. ปัญหาของความร่ำรวย 6:9
 - a) เขาตกอยู่ในการเย้ายวน
 - b) เขาตกอยู่ในบ่วงแล้ว
 - c) เขาเข้าส่วนในความที่โง่เขลาและเป็นภัย
 - d) เขาต้องถึงความพินาศและหายนะ
2. แรงจูงใจที่ผิดของคนรวย 6:10
 - a) เขารักเงินทอง
 - b) ความโลภซึ่งทำให้ห่างไกลจากความเชื่อและทำให้เขามีความทุกข์มาก
3. การตอบสนองของผู้รับใช้ที่มีต่อความร่ำรวย 6:11-19
 - a) หลีกหนีจากสิ่งเหล่านี้ (ความเย้ายวน) 6:11
 - b) มุ่งมั่นในสิ่งต่อไปนี้ 6:11
 - (1) ความชอบธรรม
 - (2) ทางของพระเจ้า
 - (3) ความเชื่อ
 - (4) ความรัก
 - (5) ความอดทน
 - (6) ความอ่อนสุภาพ
 - c) ต่อสู้จนสุดกำลัง 6:12
 - d) ยึดชีวิตนิรันดร์ 6:12
 - (1) ซึ่งท่านได้รับการทรงเรียก
 - (2) ซึ่งท่านมีคำพยานที่ดีต่อหน้าผู้อื่น
 - e) รักษาคำบัญชานี้ไว้ 6:13-16
 - (1) ให้ปราศจากจุดต่างพร้อย 6:14
 - (2) ไม่ให้มีที่ติ 6:14
 - (3) จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมา 6:14-16
 - f) คำสั่งแก่ผู้ที่มีมั่งมีในโลกนี้ 6:17-19
 - (1) ที่เขาจะไม่มี ความหวัง 6:17
 - (2) ไม่วางใจในความมั่งมีที่ไม่แน่นอนแต่ให้หวังใจในพระเจ้า 6:17

- (3) ให้ทำความดี 6:18
- (4) ให้ทำความดีมากๆ 6:18
- (5) ให้พร้อมที่จะแจกจ่ายแก่ผู้อื่น 6:18
- (6) เต็มใจที่จะให้การสื่อสาร 6:18
- (7) วางรากฐานสำหรับชีวิตนิรันดร์ 6:19
- (8) ยึดชีวิตนิรันดร์ไว้ 6:19

IV. บทสรุป 6:20-21

- A. รักษาสิ่งที่อยู่ในความดูแลของท่าน 6:20
- B. หลีกเลี่ยงการพูดที่ไร้สาระ 6:20
- C. หลีกเลี่ยงความเห็นที่สำคัญผิดว่าเป็นความรู้ ซึ่งทำให้หลายคนหลงไป 6:21
- D. พระคุณดำรงอยู่กับท่าน 6:21

2 ทิโมธี

คำนำ

ผู้เขียน เปาโล

เขียนถึงใคร ถึงทิโมธี

จุดประสงค์ เปาโลเขียนหนังสือนี้จากคุกเพื่อท้าทายให้ทิโมธีทำงานรับผิดชอบ ซึ่งอัครทูตได้มอบหมายให้เนื่องจากเขาจะต้องไปสู่ความตาย เปาโลรู้ดีว่าเขาต้องถูกพิพากษาเนื่องจากความเชื่อของเขา

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2

หลักการของชีวิตและการรับใช้ รูปแบบของพระเจ้าสำหรับการทวีกุณการประกาศพระกิตติคุณคือ “แต่ละคนนำคนหนึ่งมาสอนอีกคนหนึ่ง”

บุคคลสำคัญ เปาโล ทิโมธี ฟิเลอัส เฮอร์โมเกเนส โอนิสิฟรัส ฮีเมนีอัส ฟิเลตัส เดมัส ทิตัส ลูกาส มาระโก ทีกิตัส อเล็กซานเดอร์ ฟริสคา อาควิลา อีราสตุส โตรฟีมัส ยูบูลัส ปูเดนส์ ลิฟัส คลาวเดีย เจนนัส ยิมเบรส์ โมเสส

โครงร่าง

I. คำนำ 1:1-2

A. จากเปาโล 1:1

1. อัครทูต
2. ตามพระสัญญาแห่งชีวิตซึ่งมีอยู่ในพระเยซู

B. ถึงทิโมธี 1:2

1. เป็นบุตรในความเชื่อ
2. พระคุณ พระกรุณาและสันติสุขจากพระเจ้าและพระเยซู

II. ขอบพระคุณ 1:3-5

A. กตัญญูต่อพระเจ้า 1:3

B. เหตุผลของการกตัญญู 1:3-5

1. เปาโลระลึกถึงทิโมธี 1:3

2. เขาอยากจะพบทิมอธี 1:4
 3. เขาระลึกถึงความเชื่อที่มั่นคงของทิมอธี 1:5
- III. หนุนใจให้รับใช้อย่างสัตย์ซื่อ 1:6-2:13
- A. ให้ใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณของคุณ 1:6
 - B. ให้มีท่าทีกล้าหาญ 1:7-8
 1. อย่างกล้า 1:7
 2. ให้มีวิญญาณแห่งฤทธิ์เดช ความรักและจิตใจที่มั่นคง 1:7
 3. อย่าอายคำพยานของท่าน 1:8
 4. ให้มีส่วนร่วมในการยกลำบากของชาวประเสริฐตามอำนาจของพระเจ้า 1:8
 - C. ให้ระลึกถึงการทรงเรียกท่าน 1:9-12
 1. ว่ามาจากพระเจ้า 1:9
 2. โดยความรอดไม่ใช่โดยงานที่ทำ 1:9
 3. เพื่อให้สำเร็จจุดประสงค์ของพระเจ้า 1:9
 4. โดยทางพระคุณของพระเจ้า 1:9
 5. ตั้งอยู่บนพระเยซูคริสต์ 1:10-11
 6. จะนำการทุกข์ยากมาสู่ 1:12
 7. ตั้งบนรากฐานของคุณคำนิรันดร์ 1:12
- IV. หนุนใจให้มีหลักข้อเชื่อที่ถูกต้อง 2:13-26
- A. ยึดให้มั่น 1:13-14
 - B. เหตุผลของการหนุนใจ 1:15-18
 1. ผู้ที่อยู่ในเอเชียหันไปจากหลักข้อเชื่อที่แท้จริงคือ ฟิเลัสและเฮอโรโมเกเนส 1:15
 2. ความเมตตาของโอเนสิโฟรัส 1:16-18
 - C. มอบหมายให้มอบคำสอนที่แท้จริงให้แก่ผู้อื่น 2:1-2
 1. แก่คนที่สัตย์ซื่อ 2:2
 2. ผู้ที่สามารถสอนคนอื่นได้ 2:2
 - D. การรักษาหลักข้อเชื่อที่แท้จริงเหมือนทหาร 2:3-4
 1. อดทนการยกลำบาก 2:3
 2. ไม่สละวนกับเรื่องราวของชีวิตนี้ 2:4
 3. ทำให้พระองค์ผู้ทรงเลือกเขาให้เป็นทหารนั้นพอพระทัย 2:4
 - E. มุ่งมั่นให้ได้หลักข้อเชื่อที่แท้จริงเหมือนนักกีฬา 2:5
 - F. ทำงานหนักเพื่อหลักคำสอนที่แท้จริงเหมือนชาวนา 2:6
 - G. หน้าที่เกี่ยวกับคำสอนแท้ 2:7
 - H. ทนทุกข์ยากเพื่อคำสอนแท้ 2:8-13
 1. ดูตัวอย่างของพระเยซู 2:8
 2. ความทุกข์ยากไม่ทำให้เราหยุดยั้งคำสอนแท้ 2:9
 3. ถ้าเราตายกับพระองค์ เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ 2:10

4. ถ้าเราทนความทุกข์ยาก เราจะได้ครอบครอง 2:12
 5. ถ้าเราปฏิเสธพระองค์ พระองค์จะปฏิเสธเรา 2:12
 6. ถ้าเราไม่เชื่อ พระองค์ก็ยังคงสัตย์ซื่อ 2:13
- I. อย่าแตกแยกกันในเรื่องที่ไม่สำคัญ 2:14
- J. จงศึกษาคำสอนที่แท้เพื่อ 2:15
1. ได้รับการพิสูจน์จากพระเจ้า
 2. ไม่อาย
 3. ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง
- K. หลีกเลียงคำสอนที่ไร้คุณธรรม การพูดที่ไร้สาระ 2:16-18
1. จะเพิ่มความอธรรมมากขึ้น 2:16
 2. ตัวอย่างของคนที่เป็นเช่นนี้คือ ฮีเมนีอัสและฟีเลตัส 2:17-18
- L. วางรากตัวท่านเองบนรากฐานที่แท้จริง 2:19
1. ในพระคริสต์
 2. ในความชอบธรรม
- M. เป็นภาชนะที่มีเกียรติ 2:20-21
- N. หลีกหนีจากตัณหาของคนหนุ่ม 2:22
- O. จงดำเนินชีวิตตามอย่างนี้ 2:22
1. ความชอบธรรม
 2. ความเชื่อ
 3. ความรักคนทั่วไป
 4. สันติสุข
 5. มีสามัคคีธรรมตามแบบอย่างของพระเจ้า
- P. หลีกเลียงคำถามที่โง่เขลาและไม่เป็นสาระ 2:23-26
1. ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท 2:23
 2. ผู้รับใช้ของพระเจ้าต้องไม่ทะเลาะวิวาทแต่ต้องเป็นดังนี้ 2:24-26
 - a) อ่อนสุภาพต่อทุกคน 2:24
 - b) สามารถสอนได้ (เป็นครู 2:24)
 - c) อุดหนุน 2:24
 - d) สอนด้วยความอ่อนโยนให้กลับใจ 2:25-26
- V. หนุนใจสำหรับวันสุดท้ายที่จะมาถึง 3:1-4:8
- A. ประกาศถึงภัยพิบัติที่จะมาถึง 3:1
- B. อธิบายถึงคนชั่วร้ายในวันสุดท้าย 3:2-7
1. รักตนเอง 3:2
 2. โลก 3:2
 3. คุยโธ้อวด 3:2

4. เยอหียิง 3:2
 5. ดูหมิ่นพระเจ้า 3:2
 6. ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ 3:2
 7. ไม่ขอบพระคุณ 3:2
 8. ไม่บริสุทธิ์ 3:2
 9. ไร้ความรักตามธรรมชาติ 3:3
 10. ไม่ให้อภัยกัน 3:3
 11. ใส่ร้ายกัน 3:3
 12. ไม่ยับยั้งชั่งใจ 3:3
 13. คู่ร้าย
 14. เกลียดซึ่งความดี 3:4
 15. ทรยศ 3:4
 16. มุทะลุ 3:4
 17. หัวสูง 3:4
 18. รักความสนุกสนานมากกว่ารักพระเจ้า 3:4
 19. มีท่าทีเคร่งศาสนา แต่ปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า 3:5
 20. แอบไปตามบ้านและล่อลวงผู้หญิงที่โง่เขลา 3:6
 21. เต็มไปด้วยความบาป 3:6
 22. หลงใหลค้นหา 3:6
 23. เรียนรู้แต่ไม่สามารถเข้าใจความจริงได้ 3:7
- C. ยานเนสและยัมเบรสเป็นตัวอย่างของคนชั่วร้ายเช่นนี้ 3:8
1. ต่อต้านโมเสส
 2. ต่อต้านความจริง
 3. มีใจเสื่อมทราม
 4. ใช้ไม่ได้ในด้านความเชื่อ
- D. ความจำกัดของคนชั่วร้ายเช่นนี้ 3:9
1. ไปได้ไม่ไกล
 2. ความโง่เขลาของเขาจะปรากฏแก่ทุกคน
- E. การข่มเหงในวันสุดท้าย 3:10-12
1. เปาโลเป็นตัวอย่างของผู้ที่ทนต่อการข่มเหง 3:10-11
 - a) คำสอนของเขา วิธีการดำเนินชีวิต จุดประสงค์ ความเชื่อ การทนทุกข์ ความรักคนทั่วไปและความอดทนของเขา ทนต่อการข่มเหง 3:10
 - b) พระเจ้าทรงปลดปล่อยเขาจากการข่มเหงในเมืองอันทิโอก อีโคเนียมและลิสตรา 3:11
 2. ทุกคนที่ดำเนินชีวิตตามอย่างของพระเจ้าจะต้องทนกับการข่มเหง 3:12

F. สภาพที่เสื่อมโทรมของยุคสุดท้าย 3:13

1. คนชั่วและคนล่อลวงจะเลวลง 3:13
2. เขาจะหลอกลวงผู้อื่น 3:13
3. เขาเองก็จะถูกผู้อื่นล่อลวง 3:14

G. การตอบสนองของผู้รับใช้ที่มีต่อสภาวะในยุคสุดท้าย 3:14-4:5

1. ดำเนินต่อไปในหลักคำสอนที่แท้จริง 3:14-15
2. ตั้งมั่นอยู่ในพระวาทะของพระเจ้า 3:15-17
 - a) พระวาทะจะทำให้คุณฉลาดจนถึงความรอดโดยทางความเชื่อในพระเยซู 3:15
 - b) พระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า 3:16
 - c) พระคัมภีร์มีประโยชน์ดังนี้ 3:16
 - (1) เพื่อการสอน
 - (2) เพื่อตักเตือนว่ากล่าว
 - (3) เพื่อแก้ไขปรับปรุง
 - (4) เพื่อการอบรมในทางชอบธรรม
 - d) พระวาทะทำให้เกิดความสมบูรณ์ 3:17
 - e) พระวาทะทำให้พร้อมที่จะกระทำการดี 3:17

H. ให้ถือคำกำชับอันศักดิ์สิทธิ์ 4:1

I. ให้สอนพระวาทะ 4:2

J. ให้พร้อมที่จะทำการทั้งมีโอกาสและไม่มีโอกาส

K. เตือนสติ ตักเตือนให้อดทนในคำสั่งสอน 4:2-4

1. เป็นสิ่งจำเป็นเพราะว่าเวลาจะมาถึงเมื่อเขาจะทนต่อคำสอนที่แท้จริงไม่ได้ 4:3
2. เขาจะต้องการครูที่สอนในสิ่งที่เขาอยากฟัง 4:3
3. เขาจะหันออกไปจากความจริง 4:4
4. เขาจะหันไปหาเทพนิยายต่างๆ 4:4

L. ให้เฝ้าระวังในทุกสิ่ง 4:5

M. ทนต่อความทุกข์ยาก 4:5

N. ให้ทำงานของผู้ประกาศ 4:5

O. ทำงานรับใช้ของท่านให้สำเร็จ 4:5

VI. การสรุป 4:6-22

A. คำพยานของเปาโล 4:6-8

1. เขาพร้อมที่จะเผชิญความตาย 4:6
2. เขาต่อสู้อย่างสุดกำลัง 4:7
3. เขาทำแผนการในชีวิตของเขาสำเร็จแล้ว 4:7
4. เขาได้รักษาความเชื่อไว้ 4:7
5. มีบำเหน็จรางวัลสำหรับเขา 4:8

- 6. มีรางวัลวางไว้สำหรับผู้ที่ทำตามแบบอย่างเขา 4:8
- B. คำขอร้องให้ทีโมธีมาหา 4:9-13
 - 1. คำขอร้องให้มาหา 4:9
 - 2. เหตุผล 4:10-12
 - 3. คำสั่งว่าจะต้องนำอะไรมาให้เขา 4:13
- VII. เปาโลถูกทดลอง 4:14-18
 - A. อเล็กซานเดอร์ทำสิ่งที่ชั่วร้าย 4:14-15
 - B. เปาโลต้องยืนหยัดอยู่คนเดียวในตอนแรก 4:16
 - C. แต่พระเจ้าทรงประทับอยู่กับเขาตลอดการทดลอง 4:17
 - D. พระเจ้าจะทรงประทับอยู่กับเขาในการทดลองในอนาคต 4:18
- VIII. สรุปล 4:19-22
 - A. แสดงการท้าทายมายังปรีสคา อาควีลาและครอบครัวของโอเนสิโฟรัส 4:19
 - B. ชาวคราวเกี่ยวกับสหายของเปาโล 4:20
 - C. คำขอร้องครั้งสุดท้ายให้ทีโมธีมาหาเขา 4:21
 - D. คำท้าทายพิเศษ 4:21
 - E. คำอวยพร 4:11

ชื่อ _____

บททดสอบตนเอง บทที่ 13

1. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือ 1 และ 2 ทีโมธี

2. จงบอกจุดประสงค์ของหนังสือ 1 ทีโมธี

3. หนังสือ 1 ทีโมธี เขียนถึงใคร

4. จงบอกหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือ 1 ทีโมธี

5. จงเขียนข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญของหนังสือ 1 ทิโมธี

6. จงบอกจุดประสงค์ของหนังสือ 2 ทิโมธี

7. หนังสือ 2 ทิโมธีเขียนถึงใคร

8. จงบอกหลักการของชีวิตและการรับใช้ของหนังสือ 2 ทิโมธี

9. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของหนังสือ 2 ทิโมธี

คำตอบบททดสอบ บทที่ 13

1. เปาโล
2. เราเขียนหนังสือนี้ถึงผู้ร่วมงาน ทิโมธี ซึ่งกำลังรับใช้เป็นศิษยาภิบาลชั่วคราวในคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส หนังสือนี้เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการบางประการซึ่งมีอยู่ในคริสตจักร
3. ทิโมธี
4. เราควรดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างของการรับใช้ซึ่งเราถูกเรียกให้กระทำ
5. “อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวงทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อและในความบริสุทธิ์” 1 ทิโมธี 4:12
6. เปาโลเขียนหนังสือนี้จากคุกเพื่อท้าทายให้ทิโมธีทำงานรับผิดชอบ ซึ่งอัครทูตได้มอบหมายให้เนื่องจากเขาจะต้องไปสู่ความตาย เปาโลรู้ดีว่าเขาต้องถูกพิพากษาลงโทษเนื่องจากความเชื่อของเขา
7. ทิโมธี
8. รูปแบบของพระเจ้าสำหรับการทวีกุณการประกาศพระกิตติคุณคือ “แต่ละคนนำคนหนึ่งมาสอนอีกคนหนึ่ง”
9. “จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยืมจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2

เพื่อศึกษาต่อไป

1. จงศึกษาการใช้คำว่า “กำชับ” ใน 1 และ 2 ทิโมธี เปาโลกำชับทิโมธีให้ทำอะไร
2. จงศึกษาคำว่า “ความเชื่อ” ในหนังสือ 2 เล่มนี้ เปาโลกล่าวอย่างเดียวกับ “ความเชื่อ”
3. หนังสือ 2 เล่มนี้บรรจุเรื่องมากมายเกี่ยวกับงานรับใช้ในการสั่งสอน จงศึกษาทั้งหมดที่เปาโลเขียนเกี่ยวกับ “ครู” “การสอน” และ “ความรับผิดชอบในการสอน”
4. จงศึกษาคำว่า “แบบของพระเจ้าหรือทางของพระเจ้า” ใน 1 และ 2 ทิโมธี จงสรุปว่ามีคำสอนอะไรเกี่ยวกับทางของพระเจ้า
5. ผู้เชื่อถูกเปรียบเทียบกับหลายสิ่งในหนังสือ 2 ทิโมธี เป็นทหาร (2:3) เป็นนักกีฬา (2:5) เป็นกสิกร (2:6) เป็นนักเรียน (2:15) เป็นภานณะ (2:21) และเป็นผู้รับใช้
6. จงอ่านคำสรุปของเปาโลและการประเมินผลงานรับใช้ของเขาเองใน 2 ทิโมธี 4:6-8
7. จงศึกษาคุณสมบัติของผู้ปกครองและมัคทายกที่ให้ไว้ใน 1 ทิโมธี 3:1-3
8. จงศึกษาชีวิตของทิโมธี นอกจากรายละเอียดเกี่ยวกับทิโมธีในหนังสือ 1 และ 2 ทิโมธี แล้วจงศึกษาข้อความต่อไปนี้

กิจการ 13:5, 14:19-20, 16:1-3, 17:14, 19:22, 20:4

1 โครินธ์ 4:17, 9:20, 16:10

2 โครินธ์ 1:1, 19

1 เรสะโลนิกา 3:2-6

ฟิลิปปี 1:1, 2:19-23

โคโลสี 1:1

ฟีเลโมน 1:1

ฮีบรู 13:23